

Grækarismessa

SO varð aftur Grækarismessa og við henni tjældrini, henda kanska týðningarmesta fyribodanin um, at vunnið er á vetri, og at várið nú av álvara er í hondum.

HESIN trúgvi gestur birtir við sínum fagurlátna leiki og ljóði onkursvegna einhvørja vón og lætta í okkum øllum, næstan uttan mun til, hvussu ymiskir og tungir dagsins tregar okkara annars eru, og seinnu mong árin — síðan hesin vóngevari varð kosin tjóðarfuglur okkara — hevur hann verið í mynd okkara av tí rætta og reina, tí góða og gevandi, tí fjálgandi frælsi, sum hvørki tey ómælandi í náttúru okkara ella vit menniskju til fulnar trívast við fyrriuttan.

HÓAST langa og strævna ferð móti kæra fosturlandinum, setist hesin vinur ikki aftur, men legst heldur fyrri og gevur upp ond, enn ikki at lata pisurnar og framtíðina unnast at koma til lívs í júst hesum kæra lítla landi, sum hann yndar mest.

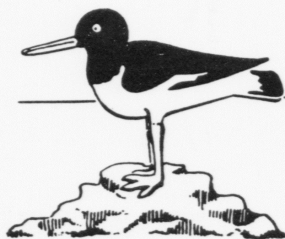
TJALDRID kennir til fulnar vandarnar og treytirnar annars, eisini versnandi livilíkindi tess her á landi, men helst er

tað eisini vónin hjá tjaldtrinum um ein komandi betri dag, sum megnar at livga tess áræði so frægt, at tað hætta sær undir enn eitt summar saman við okkum, sum hinvegin hava so lítið at bjóða tí.

UMHVØRVISSPURNINGAR og náttúruvernd eru tey mál, tjaldrid fyrst av øllum minnir okkum á. Her er enn langt á mál, hóast ansurin fyrri umhvørvinum, einamest á landi, hevur verið vaksandi seinnu árin, men enn restar tó almikið. Skil er t.d. ikki enn fingið á rusklássini kring landið, heilsuoyðandi pikaevjan hevur aftur í ár gjørt alt umhvørvis- og friðkingararbeiði á bygd sum í bý nyttuleyst — hóast lýggjasta vetur í mannaminni — oyðandi frárenslini frá mongum undirskotsíðnaði eru við til at rota firðir og sund so heilsuvandi stendst av.

OKKURT letur tí til, at tjaldrid betri enn vit letur sær lívstreymirnar lynda og livir hereftir, meðan vit mangan uttan fyrilit, ímóti øllum náttúrugivnum treytum, trumfa íggjøgnum alt tað, ið kanska í løtuni kann haldast — um ikki skilagott — so forsvarligt, og tá oftast bert fyrri tey fáu.

OVURSTÓRU krøvini, vit

seinnu árin hava sett til samferðslukervið, streymframleiðslu við fossamegi, okkara sera ósmædna og lendiskrevjandi sethúsapolitikk fyrri ikki at tala um alingina, hava hvørt í sínum lagi broytt fortreytirnar hjá komandi mongu ættarliðum til kanska at skipa øðrvísi og betri fyrri.

TÓ eru neyvan allar hesar broytingar av tí illa, og ivaleyst fara vit at duga at liva við teimum, men duga vit ikki enn at skilja náttúrugivna umhvørvisprísini, er lítil vón fyrri størri hygni í framtíðini.

HETTA má til, serstakliga innan annan náttúrutreytaðan tátt, høvuðsvinnu okkara, sum av berum og blaktaðum fyrilitalloysi nú nærur liggur í andaleyppi. Hóast ávaringarnar allar móti nøgdarveidu við fleiri og fleiri hestum og skipum fyrri sama troli, hevur hetta

tilfeingisráð hildið fram ótarnað til henda dag — til snøgt sagt alt nærur er oytt.

VIT kunnu erpa okkum av mongum, eitt nú at vit sigast at eiga heimsins reinasta hav, men verri ber okkum til at reypa av, hvussu vit hava umsitid hesa okkara felags ogn — fyrri ikki um at tala, hvussu lítið vit í veruleikanum hava megnad at fingið burtúrur hesum vitloysinum.

AT bæði vinna og politikarar allir nú ikki síggja aðra loysn, enn við upphøgging at keypa sær náði frá gudunum fyrri misbrotini, er sjálvsagt meira av neyð enn av sjálvrannsakari og angri um ríkna oyðingarpolitikkini.

VÓN okkara skal bert vera, at vit við tí lítla, vit hava, kortini aftur við náttúrunnar hjálp rækka eini skilabetri umsiting av tí, ið átti at kunnað verið framtíðarinnar fongríka hav okkara.

sosigaley

Ov bíligt

Í samband við málið um afturlatingarlógina skrivur Nordlýsið í oddagrein m.a.:

Tað ljóðar eitt sindur lógið at hoyra í útvarpinum, at kioskeigararnir hildu, at matvøruhandlarnir áttu ikki at sleppa at hava opið longur út á kvöldarnar orsakað av, at teirra vørur vóru bíligari enn tær hjá kioskunum.

Tað kann ikki vera nokur orsök fyrri ikki at sleppa at hava opið at vørurnar eru ov bíligar. Ein skuldi heldur trú at tað óvugta skuldi verið galdandi.

Hinvegin, verður tað so at matvøruhandlarnir fara at hava opið út á kvöldið eisini, so verður tað iva-

Dimmalætting

DAGBLAÐIÐ

14. SEPTEMBER

FRIÐ FØROYAR

NORÐLÝSIÐ

Óttin fyrri tí gamla

Í oddagrein harmast Dagblaðið á, at tað fyrst og fremst eru tey nýggju og góðu skipini, sum fara úr flotanum:

Vit hava so valt at læsa okkum inni kring Føroyar. Hava fingið óskudólga-lyndi. Vinnan sjálv og tað lógtin, hon hevur verið noydd til at líta á, tykist samd um at leggja doyn á

optimala troyting av nærleiðunum. Vit eru nøgd við at rógva afturáftur gomul og roynd heimamið. Hava mist útfærðar- og bragdarhug í fremmandum sjógvi.

Nú vendist neyvan aftur. Men vit hava tí skyldu til at sanera flotan, enn tá fyrri býran pening, til tess at fáa frægastu samanseting av nýggjum veiðiførum og -hættum til tess at útvega innløgurundarlagið undir framtíðar Føroyum. Tað gera vit ikki við bert at lata bestu skipini fara og dangurnar flóta eftir. Tann lærdóm máttu vit at havt fingið frá fimtíðarunum.

Flogvøllur

Dimmalætting viðgerð flogvallarspurningin í oddagrein leygardagin:

Om det blev bedst som det blev, nemlig at det senere kom til en udvidelse af den værende flyveplads, vil der vel altid være delte meninger, særlig andetsteds end måske netop på Vågø, der beskæftigelsesmæssigt har fordel af den nuværende situation.

Men planerne nu om at anlægge flyveplads i nærheden af hovedstaden - for egen regning - ville vel aldrig være kommet frem, hvis flyvepladsen i sin tid var blevet placeret ved Skålefjorden. Eller ville den alligevel?

Ferðamannavinnan

Sum eitt iskoyti til innløgumøguleikar okkara verður eitt nú ferðamannavinnan nevnd. Nýtt ferðamannaráð við trimum limum er um at vera valt, og so er bert at vóna, at tað av álvara fer til verka.

Bera vit okkum rætt at hvat ferðamannavinnuni viðvíkur er einki at ivast í, at hendan vinnan kann gerast eitt fitt íkast til innløgumøguleikar okkara. Bæði beinleiðis landsbúskaparliga og

ikki minni fyrri mong, sum kunnu koma í vinnu.

Tað er at vóna, at Ferðamannaráðið, sum tað nú er skipað, verður ført fyrri, at seta út í kortið ein ferðamannapolitikk skipaður eftir okkara viðurskiptum, og at tilvildin á økinum verður minni enn higartil.

Millum annað eigur meira at verða gjørt fyrri at smábýgdmar verða betri førur fyrri at taka ímóti ferðafólkum.

